

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1259/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије- Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 65/2020 од 09.12.2020. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 65/2020 од 09.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 65/2020 од 09.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 153/19 од 14.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст 47/2010 исплати износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, увећаном за 8 процентних поена, почев од 14.09.2020. године, као дана доношења одлуке, па до исплате, а на име накнаде имовинске штете исплати износ од 136.656,12 динара са законском затезном каматом на износ од 115.361,36 динара почев од 14.09.2020. године као дана доношења одлуке, па до исплате. Другим ставом изреке, део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете од 369.264,95 динара за период од 04.11.2009. године, као и да му на име трошкова поступка исплати износ од 28.500,00 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу камате на досуђени износ материјалне штете, и то за износ од 115.361,36 од тражене камате од 04.11.2009. године, као дана отварања стечајног поступка, па до досуђене камате од 14.09.2020. године, као дана пресуђења.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж рр 65/2020 од 09.12.2020. године, првим ставом изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу који се односи на камату на досуђени износ нематеријалне штете, у погледу материјалне штете и трошкова поступка, и у ставу другом изреке, и жалбе тужиоца и тужене одбијене као неосноване. Другим ставом изреке, одлучено је да првостепена пресуда у ставу првом изреке у погледу досуђене нематеријалне штете остаје неизмењена. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У овом случају, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о посебној ревизији. Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизмирене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побујана пресуда не одступа од наведеног Закључка, код чињенице да је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку. У другостепеној пресуди је изражен правни став да тужиоцу припада право на законску затезну камату од дана доношења првостепене пресуде, јер је Законом о стечају прописано да за необезбеђена потраживања у стечајном поступку обрачунавање уговорених и затезних камата престаје даном отварања стечајног поступка, што је у складу са судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужиоца, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић